

Title	The Doi Chom Phu Bisu noun phrase
Researcher	Gillian Ruth David Day
Degree	Master of Arts in Linguistics
	Payap University, Chiang Mai, Thailand
Advisor	Dr. George Bedell
Date Approved	April 3, 2009
Number of Pages	120
Keywords	Tibeto-Burman, Bisu language, grammar, noun phrase, number marker

ABSTRACT

Bisu is an endangered minority language of mainland Southeast Asia. It is verb-final, and a member of the Sino-Tibetan, Tibeto-Burman, Burmese-Ngwi (also known as Lolo-Burmese) language family.

This thesis introduces the Bisu language and people, and provides an introductory phonology and orthography description. It then presents an in-depth grammatical analysis of the Bisu noun phrase, Doi Chom Phu variety.

An inventory of Bisu word classes relevant to describing the noun phrase is presented and discussed. This inventory consists of nouns, adjectives, verbs, pronouns, deictic expressions, quantifiers, classifiers, number markers, case markers, postpositions and conjunctions. (Word classes not relevant to the noun phrase, such as adverbs and sentence-final particles, are not discussed.) The status of adjectives in Southeast Asian languages is controversial: some linguists assert adjectives are an independent class, while others argue they are a distinct sub-class of verbs. This thesis presents the features and functions of Bisu adjectives in the context of this controversy, but does not draw a conclusion about the independent status of this word class.

The functions and features of the noun phrase (NP) are described, showing the NP in its roles of clausal subject and object, object of a postposition in a postposition phrase, and predicate in an intransitive clause. The range of words and phrases that may function as NP heads is presented, and atypical NP types are described.

The internal structure of the NP is presented, including the order of NP constituents and a description of the words, phrases and clauses that may modify a head noun within a NP. One constituent that has been previously analyzed as a classifier is discussed extensively and assigned to the number marker word class. Other NP-final elements are analyzed and assigned to the case marker word class.

ชื่อเรื่อง	นามวลีในภาษาบีบู ถินดอยชุมภู
ผู้จัดทำ	Gillian Ruth David Day
หลักสูตร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: Dr. George Bedell	
วันที่อนุมัติผลงาน	3 เมษายน 2552
จำนวนหน้า	120
คำสำคัญ	ทิเบต-พม่า, ภาษาบีบู, ไวยากรณ์, นามวลี, ตัวบ่งพจน์

บทคัดย่อ

บีบูเป็นภาษาของชนกลุ่มน้อยแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่กำลังอยู่ในภาวะสูญเสียลงต่อการสาปสูญ ภาษานี้อยู่ในสาขาเบอร์มีส-วี (Burmese-Ngwi) หรือที่เรียกว่าโลโล-เบอร์มีส (Lolo-Burmese) ของกลุ่มภาษาทิเบต-พม่า (Tibeto-Burman) ซึ่งอยู่ในตระกูลภาษาจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan) ภาษาบีบูเป็นภาษาที่มีส่วนของคำกริยาอยู่ท้ายประโยค

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เริ่มด้วยการแนะนำชนบีบูและภาษาบีบู ระบบเสียงของภาษาบีบู และคำอธิบายระบบตัวเขียนภาษาบีบู จากนั้นจึงนำเสนอทวิเคราะห์ทางไวยากรณ์เชิงลึกของนามวลีในภาษาบีบู วิธีภาษาดอยชุมภู

เนื้อหาของบทวิเคราะห์นำเสนอรายการหมวดคำประเภทต่าง ๆ ของภาษาบีบูที่สัมพันธ์กับการอธิบายนามวลี ซึ่งรายการดังกล่าวประกอบด้วยคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา คำสรรพนาม คำระบุ เอกพะ (deictic expressions) ตัวบ่งปริมาณ (quantifiers) ลักษณะนาม (classifiers) ปรับท (postpositions) ตัวบ่งพจน์ (number markers) ตัวบ่งชี้กราก (case markers) และคำสันธาน ส่วนหมวดคำต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับนามวลี เช่น คำวิเศษณ์ (adverbs) และอนุภาครหัสท้ายประโยค (sentence final particles) นั้น ไม่ได้มีการอภิปรายถึงในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สถานภาพของคำคุณศัพท์ในภาษาต่างๆ แห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังคงเป็นข้อโต้แย้งกันอยู่ นักภาษาศาสตร์บางกลุ่มถือว่าคำคุณศัพท์เป็นหมวดคำอิสระ ในขณะที่กลุ่มอื่นๆ ก็ต่อว่า

คำคุณศัพท์นั้นเป็นประเกทย่ออย่างคำกริยาที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นำเสนอลักษณะและหน้าที่ของคำคุณศัพท์ภาษาบีบูในบริบทของข้อโต้แย้งดังกล่าว แต่ไม่ได้ให้ ข้อสรุปเกี่ยวกับสถานภาพที่เป็นอิสระของหมวดคำประเกทนี้

เนื้อหาของวิทยานิพนธ์ยังบรรยายลักษณะและหน้าที่ของนามวลี โดยแสดงให้เห็นหน้าที่ต่างๆ ของ นามวลีในตำแหน่งภาคแสดงในอนุพากย์อกรรม (predicate in an intransitive clause) ประธาน และกรรรมของอนุพากย์ ซึ่ง ณ ตำแหน่งกรรรมของอนุพากย์นี้คือกรรรมของปวยที่ในปวยทวลี (object of a postposition in a postposition phrase) บทวิเคราะห์ยังได้นำเสนอประเกทของคำและวลี ต่างๆ ที่อาจจะทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของนามวลี (noun phrase heads) รวมทั้งคำอิบายถึง แบบอย่างนามวลีประเกทต่างๆ

นอกจากนี้ยังนำเสนอโครงสร้างภาษาในของนามวลี อันประกอบด้วยลำดับของส่วนประกอบ (constituents) ของนามวลีและคำอิบายเกี่ยวกับคำ วลีและอนุพากย์ต่างๆ ที่อาจจะทำหน้าที่ ขยายส่วนนามหลัก (a head noun) ภาษาในนามวลี เนื้อหาของบทวิเคราะห์มีการอภิปรายถึง ส่วนประกอบหนึ่ง (one constituent) ที่เคยถูกวิเคราะห์ว่าเป็นคำลักษณะนามอย่างละเอียดและได้ จัดให้ส่วนประกอบนี้อยู่ในหมวดคำตัวบ่งพจน์ (number marker word class) สำหรับส่วนมูลฐาน ซึ่ง ที่อยู่ส่วนท้ายของนามวลี (noun phrase-final elements) นั้น ก็ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยและ ถูกจัดให้อยู่ในหมวดคำตัวบ่งชี้การก (case marker word class)